

Śp. Ks. PROFESOR Dr ANTONI KUBIK
(9 VI 1916 — 14 I 1978)

14 stycznia 1978 r. zmarł w Opolu profesor Wyższego Seminarium Duchownego w Nysie — Opolu oraz proboszcz parafii św. Dominika w Nysie, Ks. Dr Antoni Kubik.

Zmarły urodził się 9 czerwca 1916 r. w Suchej k/Strzelec jako piąte z kolei spośród ośmiorga dzieci Józefa Kubika i Anny z Jokłów. Ks. Proboszcz bardzo wysoko oceniał wartości religijne i społeczne rodziców Zmarłego. W opinii do Seminarium pisał: „dzielni parafianie, bardzo religijni, praktykują pierwsze piątki miesiąca, biorąc udział w pracy związków kościelnych”. P. Józef Kubik był zakrystianinem. Rodzice ochrzczili swoje piąte dziecko 13 czerwca w kościele parafialnym w Rozmierzy. W latach 1932 — 1937 Zmarły uczęszczał do szkoły podstawowej w Suchej, a następnie do gimnazjum humanistycznego w Gliwicach. W Gliwicach przebywał w konwiktzie Albertinum. Gdy po pewnym czasie został stąd usunięty przez SS przeniósł się na mieszkanie do swego wujka Ks. Antoniego Jokla, proboszcza w Biskupicach i dalej uczęszczał już do gimnazjum w Biskupicach. Były to trudne i niespokojne lata II wojny światowej. Kiedy w styczniu 1944 r. siedemnastoletniego gimnazjalistę Antoniego Kubika powołał Arbeitsdienst, dyrekcja gimnazjum wystawiła mu pośpiesznie świadectwo ukończenia szkoły. W pół roku później wcielony do wojska, brał udział w działaniach wojennych, a w roku 1945 dostał się do niewoli angielskiej, skąd szybko został uwolniony.

W latach powojennych zarabiał na życie pracą w gospodarstwie rolnym w Schleswig — Holstein, a potem w Bawarii, w miejscowości Wolferstadt odnalazł swą zamezną siostrę i u niej zatrzymał się na pewien czas. Myślał jednak o dalszych studiach, w tym celu uzupełnił średnie wykształcenie, zdał maturę i przez dwa semetry studiował medycynę i filozofię w Regensburgu i Dillingen. Tęsknił jednak za rodzinnym Śląskiem i dlatego w r. 1948 wrócił do domu z jasną już decyzją służby Bogu i ludziom w kapłaństwie. Od maja 1949 r. przebywał w Biskupicach, na plebanii u swego wujka i przygotowywał się do rozpoczęcia studiów w Seminarium Duchownym.

Studia w Wyższym Seminarium Duchownym odbywał w latach 1949—1954. Był zdolny i bardzo pracowity, dlatego egzaminy zdał bardzo dobrze i eminenter. Niższe święcenia przyjął na III roku studiów w kościele św. Jakuba w Nysie, a wyższe pod koniec studiów w katedrze św. Krzyża w Opolu.

Kilkuletni okres przygotowania do kapłaństwa został uwieńczony 20 czerwca 1954 r. święceniami kapłańskimi, których udzielił ordynariusz częstochowski Ks. Bp Zdzisław Goliński. Po urlopie Ks. Antoni Kubik został skierowany do pracy w Kietrze w charakterze wikariusza, ale nadal pragnie pogłębiać wiedzę teologiczną, w której rozsmakował.

Po roku praktyki duszpasterskiej w Kietrze prosi więc ordynariusza o zezwolenie na dalsze studia. Ordynariusz zezwolił i Ks. Antoni Kubik w latach 1955—1958 studiował na wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu w Lublinie Pismo św. specjalizując się w zakresie Starego Testamentu. KUL opuścił ze stopniem licencjata teologii i już 23 lipca 1958 r. został ustanowiony wikariuszem, a wkrótce potem proboszczem parafii św. Dominika w Nysie. W rok później Ks. Bp Franciszek Jop mianował go profesorem Wyższego Seminarium Duchownego w Nysie i Opolu. Do r. 1962 wykładał wszystkie przedmioty biblijne. Mimo to solidnie przygotowywał się do wykładów, o czym świadczą liczne pozostawione po nim skrypty. Wykazał się w tym czasie niezwykłą wprost pracowitością; poza wykładami w Seminarium uczył religii, sam obsługiwał filię w Jędrzychowie, remontował kościoły, budował plebanie, często własnoręcznie, przez co zyskał sobie bardzo duże uznanie parafian.

Mimo zapracowania zdołał dokończyć dyzertację doktorską na temat: „Geneza Tablicy Narodów Rodz 10” i 6 maja 1961 r. został promowany na KUL-u na doktora teologii. Od r. 1962 aż do końca swojej pracy w Seminarium wykładał Stary Testament, teologię biblijną, historię biblijną i archeologię, wstęp ogólny do Pisma św. oraz języki biblijne. W międzyczasie, 2 stycznia 1973 r. Ks. Bp Franciszek Jop mianował śp. Ks. Prof. Antoniego Kubika wicedziekanem dekanatu nyskiego.

Przy głębokim zaangażowaniu w pracę duszpasterską, Zmarły znajdował czas na pogłębienie wciąż rozwijającej się po II Soborze Watykańskim wiedzy biblijnej. Gromadził książki i czasopisma, dużo czytał, brał aktywny udział w spotkaniach biblistów, pisał artykuły. Spośród prac Zmarłego Profesora na pierwszym miejscu należy wymienić jego opracowanie „Prorocy mniejsi”, które stanowi część Wstępu do Starego Testamentu, podręcznika akademickiego wydanego w Poznaniu-Warszawie w 1973 r., Opracowanie to zdobyło sobie bardzo wysoką ocenę specjalistów. Opublikował ponadto następujące artykuły:

1. *Wojna synów światłości z synami ciemności*, Ruch Biblijny i Liturgiczny 10 (1957), 428—435;
2. *Tablica narodów (Rdz. 10), jej struktura literacka i czas powstawania*, Roczn. Teol. — Kan. 10 (1963) z. 2, 45—68
3. *Terminologia soteriologiczna w Starym Testamencie (Jahwe- Zbawca)*, Ruch Biblijny i Liturgiczny 18 (1965);
4. *Teoria o rodzajach literackich*, Rocznik Teologiczny Śląska Opolskiego 1 (1968);
5. *Mesjasz pokornym Królem Pokoju u Zach 9, 9-10*, Studia Teologiczno-Historyczne Śląska Opolskiego 3 (1973);
6. *Egipt faraonów a exodus Jakobitów*, tamże 4 (1974);

7. *Grzech pierworodny w Prehistorii Biblijnej i w innych Księgach Pisma świętego*, tamże 5 (1976);
oraz recenzja;
8. J. Scharbert, *Die Propheten Israels bis 700 v. Chr.*, Koeln 1965,
Roczniki Teologiczno-Kanoniczne KUL 14 (1967) 1.

Poza pracą naukowo-dydaktyczną i duszpasterską ś.p. Ks. Prof. Dr Antoni Kubik utrzymywał liczne kontakty z duchowieństwem, był bardzo towarzyski, miał wśród kapłanów wielu serdecznych przyjaciół. Prawość i dobroć zjednały mu uznanie nie tylko wiernych, lecz również kapłanów, o czym świadczy fakt wybrania go do Rady Kapłańskiej Diecezji Opolskiej. Niestety, przedwczesna śmierć nie pozwoliła już wziąć udziału w jej pracach.

Pogrzeb odbył się 18 stycznia 1978 r. w Nysie, a nazajutrz w rodzinnej miejscowości — w Suchej. Mszy św. koncelebrowanej w kościele seminaryjnym i obrzędowi pogrzebowym w Nysie przewodniczył Ks. Bp ordynariusz Alfons Nossol. Ks. Biskup mówił w homilii o służbie Zmarłego Słowu Bożemu, które stanowiło treść jego życia. Druga część uroczystości pogrzebowych w Nysie odbyła się w kościele parafialnym św. Dominika, gdzie Zmarły był proboszczem. Tutaj Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył Ks. Bp Wacław Wycisk.

Pogrzeb zgromadził wielu kapłanów i ogromne rzesze wiernych. Był to niewątpliwie dowód ogromnej popularności kapłana i profesora. Jego śmierć jest dużą stratą dla diecezji opolskiej.

Ks. JANUSZ CZERSKI